

Acte d'homenatge al Dr. Heribert Barrera, en el desè aniversari de la seva mort. Auditori Josep Irla, 9 setembre 2021 (Girona)

Acte impulsat per l'Oficina política del MHP Quim Torra.

Mini biografia no autoritzada.

Agustí Barrera i Puigví

Grup d'Historiadors Jaume Compte

Amb el títol de la meua intervenció vull posar de relleu alguns aspectes de la trajectòria política del Dr. H. Barrera, que la crònica "oficial" no ha recollit, que han estat mantinguts en un volgut oblit, perquè les idees que exposava eren incòmodes per al sistema, per a les elits dominants, perquè eren políticament incorrectes.

Guerra i exili

El Dr. H. Barrera era fill de Martí Barrera, destacat militant de la CNT i d'ERC, que amb aquesta doble militància resumia la problemàtica de la Catalunya del s. XX, un moviment obrer potent i una forta consciència i voluntat nacional.

Martí Barrera fou Conseller de Treball i Obres Públiques de la Generalitat Republicana (1933-1934). El seu fill sempre va sentir pel pare, respecte i admiració per la seva tasca política.

Durant la seva època d'estudiant el Dr. H. Barrera, va militar (1934) a la Federació Nacional d'Estudiants FNEC, un any després s'afilià a les Joventuts d'Esquerra Republicana- Estat Català JEREC. Quan la guerra del 1936, lluità com a soldat d'artilleria als Fronts d'Aragó i el Segre. A l'exili de Montpeller, va viure a la Residència dels Intel·lectuals Catalans.

A la Universitat de Montpeller, el Dr. H. Barrera es llicencià en Ciències Químiques, en Matemàtiques, i cursà una diplomatura en enginyeria química (1941), es doctorà en Ciències Físiques a la Universitat de la Sorbona (1948).

Quan l'ocupació nazi durant la Segona Guerra Mundial, formà part de la xarxa d'evasió Louis Brun, creada a indicació del President Lluís Companys, també formaven part de la xarxa, Jean Olibó, batlle de Sant Cebrià (1956-1989), Manuel Valls de Gomis, Manuel Viusà, Octavi Viladrosa, Joan Fanega. Un exemple palès del seu clar compromís antifeixista.

La Gran Enciclopèdia Catalana (GEC)

Vaig conèixer del Dr. H. Barrera l'any 1969, quan vaig entrar a treballar a la GEC com a redactor d'articles de química, junt amb l'amic Dr. Salvador Alegret. El Dr. H. Barrera era el cap de la Secció de Ciències i Tècniques de la GEC,

tots tres compartíem taula en aquell pis del carrer Provença 278, que aleshores era la seu d'Edicions 62.

El tracte que ens dispensà el Dr. H. Barrera a en S. Alegret i a mi durant els dos anys i escaig que treballàrem junts, fou d'una extraordinària amabilitat, mai ens féu notar el seu nivell superior de coneixements, ans tot el contrari, amb els seus comentaris als articles que arribaven a la GEC, ens ajudava en la nostra formació científica, un veritable mestre, en el sentit de qui t'ajuda a interpretar la realitat.

La seva personalitat

El Dr. H. Barrera era un home reservat, de tracte educat, una mica tímid, però de conviccions fermes, que defensava aferrissadament. Era una persona d'ordre en tots els sentits, no pas endebades tenia una sòlida formació científica, per això aplicava criteris lògics, científics, a la seva pràctica política, per això xocava amb la política establerta, de qui dia passa any empeny, del peix al cove, de les modes efímeres i la subordinació al clientelisme i els poders establerts. Sovint fou criticat per dir les veritats sense embuts, unes veritats que contradeien la veritat oficial establerta. Fou un model del científic humanista i compromès del s. XX.

Activitat política

Bona part de la seva activitat política s'esdevingué durant la dictadura, ell tornà a Catalunya el 1952, en ple ascens de la Guerra Freda. El Dr. H. Barrera fou un socialdemòcrata convençut, amic personal del Canceller Willy Brand (1913-1992), fou un polític resolutament antifeixista i anticomunista, el paper del PSUC-PCE durant la Guerra del 1936 li donaven la raó. La seva excel·lent relació amb l'exili català li donà una visió precisa de la política internacional i de l'europea en concret.

Fidel i coherent en les seves conviccions, advocà per l'abstenció en la votació de la Constitució el desembre del 1978. Quan el 1979 Manuel Viusà fou detingut a París, a petició de l'Estat espanyol que en demanava l'extradició, el Dr. H. Barrera en defensà la seva honorabilitat, i assistí al judici on fou absolt i reivindicat com a resistent antinazi.

Foren polèmiques, però profètiques, les seves declaracions sobre la immigració i la necessitat de la seva regulació, i el parany del multiculturalisme, que féu l'any 2001 al llibre, *Què pensa Heribert Barrera?* Vaig participar en la gestió de la seva vinguda a Arenys de Munt per a explicar les acusacions de què era víctima, l'acompanyà en cotxe l'amic Enric Borràs, en entrar a la Sala Municipal, unes 200 persones s'aixecaren aplaudint-lo, el poble havia entès el seu missatge basat en criteris científics.

Des de feia anys el Dr. H. Barrera havia anat adoptant posicions clarament independentistes, veient que aquesta era l'única opció que podia permetre la persistència de la nació. Si la majoria dels polítics institucionals, s'haguessin regit pels principis d'ètica, honestat personal. i servei a la nació, que han guiat la trajectòria del Dr. H. Barrera, faria anys que seriem independents.

En el seu darrer parlament dalt del buc d'un camió, junt amb el Dr. Moisès Broggi en la manifestació del 9 de juliol del 2011, deia amb clarividència, *Deixem-nos d'eufemismes, no val la pena parlar més del dret a decidir. Tots sabem que mentre siguem a l'Estat espanyol, els únics que decidiran seran sempre ells. Nosaltres no decidirem mai res i decidiran sempre en contra nostre.* El conflicte de l'Aeroport del Prat li dóna la raó.

El comiat

A l'acte del seu enterrament al Parlament Català el 29 d'agost del 2011, uns amics del finat posaren una bandera estelada damunt del fèretre, que fou retirada immediatament. La institució autonòmica no podia permetre la presència d'un símbol que identifiqués la ideologia independentista del Dr. H. Barrera.

Com un combatent, com un soldat de la Pàtria, va estar al peu del canó fins el darrer moment, plantant cara als mercaders del temple, "els patriotes d'armilla" que escrivia Pere Quart, els que avantposen el benefici econòmic personal als interessos col·lectius, nacionals. Desafià l'adversitat, la vellesa i la malaltia. El Dr. H. Barrera va complir amb escriure els seus deures patriòtics. En el llibre de la nostra història nacional, serà un referent per a futures generacions.